

Kære medlemmer

Dette er min sidste årsberetning som formand for Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab – i hvert tilfælde i denne omgang. Det har været en givende, lærerig og til tider strabadserende oplevelse at være formand og jeg kan varmt anbefale jer at prøve det, hvis I har lyst til at være med helt inde i maskinrummet, hvor man rent faktisk kan påvirke noget.

Jeg er tryk ved at give stafetten videre, for BUP har en god, samarbejdende, differentieret og bred bestyrelse, hvor der i øvrigt stadig er mulighed for at stille op til en plads i en bestyrelse, som gør en forskel for vores speciale.

Siden da har vi forsat det omfattende arbejde med at få landet et fagligt oplæg, som rent faktisk kunne vise en anden vej – en både fagligt og evidensbaseret funderet indsats og en samstemt og afstemt vej i den tværsektorielle jungle mellem kommunernes PPR'er, børne-familie/socialforvaltningerne og almen praksis. Og lige netop hér er vi lykkes med at have én stemme på tværs af kommuner og regioner, hvor vi i regionen varetager den specialiserede indsats, men dette i tæt samarbejde med kommunerne. Formålet er jo, at vi dermed forebygger tab af viden og ikke mindst taber familierne mellem de berømte stole.

At tidsplanen hele tiden blev udskudt, har givet os mulighed for at afholde flere "kaffemøder" med KL og SST, ligesom vi har været aktive i pressen, på de sociale medier og ligeså fik taletid i over en time på Dagens Medicin To Dage for Sundheden i september 2021.

I starten af 2022 blev det faglige oplæg så færdigt og hvis I stadig mangler at læse den, kan den varmt anbefales: "[Fagligt oplæg til en 10-årsplan: Bedre mental sundhed og en styrket indsats til mennesker med psykiske lidelser](#)". Jeg vælger at nævne det her, selvom det er beretningen fra 2021, idet arbejdet jo lå i 2021 (og i 2020 😊) og det er også vigtigt for mig at sige, at vi i januar måned i år havde meget travlt med interviews, oplæg ved selve konferencen afholdt af SST, hvor det faglige oplæg blev fremlagt, oplæg på KL's konference om samme emne, samt ikke mindst oplæg ved høring på Christiansborg om mistroivsel hos børn og unge.

Det er første gang, at vi fra B&U psykiatrien har været inviteret med ind en retningslinje fra SST om anbefalinger til ændringer i Psykiatrien, idet man før kun har fokuseret på dem over 18 år. Det afspejlede sig også i det oprindelige opdrag fra Regeringen, hvor børn og unge stod nævnt helt uden for den regionale psykiatris område, men i et kapitel for sig og med stort fokus på især PPR og andre kommunale indsatser. Derfor er vi ekstra godt tilfredse med det resultat, der nu foreligger – og at den allerførste anbefaling – og dermed vægtet højt, er netop indsatsen til børn og unge og fokus på den tværsektorielle kobling med en mulighed for relationel koordinering og mødet omkring opgaven. Især kapitel 11 om børn og unge, men også resten af anbefalingerne har vi haft stor mulighed for samarbejde om. Det har været et kapitel, som er omkalfatret totalt siden det første udkast.

Der er stadig tidsler og torne, vi havde været foruden, men overordnet set mener vi, at det er anbefalinger, som kan gøre en kæmpe forskel for vores børn og unge.

Nu er det tid til, at politikerne forhåbentlig læser anbefalingerne, som alle bredt står bag fra civilsamfund med bl.a. SIND, Bedre Psykiatri, Psykiatrifonden og Børns Vilkår til KL og Danske Regioner og Sundhedsstyrelsen til faglige organisationer og lægevidenskabelige selskaber.

Det viser styrken i det faglige fokus, som anbefalingerne har, og det viser styrken i det tværsektorielle samarbejde, der foregår. Tilbud skal være videns- og evidensbaserede – uanset, om de gives i kommunalt regi eller i primær og sekundær sektor.

Jeg opfordrer alle medlemmer til at interessere sig for det faglige oplæg og den plan, der skal vedtages politisk og arbejde for, at anbefalingerne bliver gennemført i deres helhed – og ikke bliver plukket ud enkeltvis.

Der er en kraft i sammensætningen lige nu, som ikke tidligere er set, og derfor håber jeg meget, at politikerne ser på helheden og det tværsektorielle samarbejde, der er bag. Børn og unge skal ikke skånes for børne- og ungdomspsykiatrien – og børne- og ungdomspsykiatrien skal ikke skånes for børn og unge. Vi skal have tidlig opsporing i samarbejde med PPR/socialforvaltningerne i kommunerne, og vi skal have mulighed for mere behandling af vores børn og unge. Det fordrer også, at der kommer flere ydernumre til speciallæger i børne- og ungdomspsykiatri, så vi bl.a. bedre kan dække geografisk.

Og det betyder, at vi skal få flere yngre læger interesseret i børne- og ungdomspsykiatrien som speciale. Det er et populært speciale jf. [Sundhedsdatastyrelsens lægeprognose](#) fra 2019, men vi kan alle med fordel reklamere endnu mere for det og selvfølgelig også arbejde for mere forskning inden for børne- og ungdomspsykiatri.

Jeg har som formand for BUP i løbet af dette år medvirket en del i medierne. Det er primært på baggrund af corona og pres på de børne- og ungdomspsykiatriske afdelinger. Men som nævnt har der også været stor interesse for 10-års planen. Det er godt, når der er fokus på vores speciale, fordi vi lærer meget af en konstruktiv debat om, hvordan vi kan hjælpe endnu bedre.

Derfor er det bestemt noget, som skal prioriteres – at tale med pressen og udvikle gode og givtige samarbejdsrelationer her også, idet man så spørges ofte og får dermed taletid. Men det er også tidskrævende, når det er en opgave, som skal varetages samtidig med min daglige funktion som ledende overlæge i Region Nordjylland, og det er medvirkende årsag til, at jeg ikke fortsætter bestyrelsesarbejdet. Nina Tejs-Jørring har som næstformand også medvirket en del i formidlingen, hvilket har været dejligt – at deles er godt, og med de klare linjer, vi har været ude med i pressen, er opgaven også lettere at deles om.

BUP har også medvirket til de høringer, konferencer, temadage etc. bl.a. i Folketinget, på LIF konference, i regioner og kommuner etc., som trods alt har kunnet lade sig gøre i denne tid. Nogle som hybrid-møder. Det gav også den mulighed, at deltagerne kunne spørge mere ind, lige efter oplægget og har klart vist, at det er vores børn og unges tur nu. Fokus er på børne- og ungdomspsykiatrien.

Arbejdet på [ESCAP Copenhagen 2023](#) er for alvor begyndt ~~hvor professor Anne Katrine Pagsberg har påtaget sig at være med i Programmme Committee og se på posters og oplæg.~~

Anne Marie Råberg Christensen er tovholder, og vi håber, at så mange af jer som muligt deltager i kongressen, hvor vi også søger volunteers. Vi arbejder desuden på at finde forskellige deltagelsesmodeller alt efter titel og vinkel, men I kan allerede nu sætte kryds i kalenderen den 28. juni til 1. juli 2023.

~~[ESCAP 2021 blev udskudt og afholdes denne sommer i Maastricht, hvor vores professor Anne Katrine Pagsberg har påtaget sig at være med i Programmme Committee og se på posters og oplæg.](#)~~

Anna Sofie Kjærgaard Hansen og arbejdsgruppen bag karrierevejsprojektet er også i gang med at planlægge en temadag den 18. maj i Odense, som vi opfordrer yngre læger til at deltage i.

Børne- og ungdomspsykiatrisk speciale er på vej frem. Nogle regioner oplever flere ansøgere til I og H stillinger, end der er pladser, og anbefalingerne til 10-årsplanen vil styrke børne- og ungdomspsykiatrien, hvis politikerne vedtager dem.

Det har været givtigt, at både min forgænger på posten, Anne Marie Råberg Christensen og jeg har holdt et skarpt videns- og evidensbaseret fokus. Det er mærkeligt nok ikke altid lige populært, at vi er og har været

konstruktivt kritiske, men jeg føler, at det har været en del af basis for arbejdet på 10-årsplanen, fordi BUP ikke møder op med nye synspunkter eller pludseligt tager et nyt standpunkt. Man kan regne med os. Men det bliver vanskeligt at holde tungen lige i munden i den kommende tid.

Der er mange interessenter både politisk, fagforeningsmæssigt og med børn og unge som forretningsområde – der er mange penge på spil.

Det er ikke Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskabs vinkel eller berettigelse på området. Vi skal ikke udbrede en forretningsmodel eller sikre flere medlemmer indtægter.

Det står i vores fundats, at vores opgave er at fremme forskning, at sikre den bedst mulige uddannelse af speciallæger i børne- og ungdomspsykiatri, at arbejde for at børn og unge får et optimalt behandlingstilbud og at udbrede kendskabet til børne- og ungdomspsykiatri.

Jeg håber, at I vil være med til at holde fanen højt for det, som jeg finder som det bedste speciale i verden med gode kolleger af mange fagligheder og i flere sektorer. Det vigtigste er børnene og de unge. Det skal vi holde fast i.

Jeg ser frem til, at vi igen kan mødes fysisk – som vi plejer – i Nyborg, hvor vi som vanligt stimuleres af faglige og sociale inputs – og ikke mindst den gode fest.

Linda Hardisty Bramsen

Formand